

stronu rowa ſebi ſobuwſacż? Se ſastupjenjom ſmijercze dyrbjesche tudn wostajicż wſchón ſzwój purpur a drohi płaṭ, wſchē thłóſchcze jědże a piczwa ſwojich bohatych hoſczinow.

— Też twoje ſemiske kubla ſ tobu ſobu njepondża psches ſmijercz a row. A nichtón czi fa to njeruſuje, ſo je hacž k ſmijerczi ſkhowaſch. Husto ſo stanje, ſo něchtón hižom pschi žiwenju dołho do ſwojeho wumrjecza dyrbi wohladacz, kač jeho ſamóženje do zufych rukow pschenidže. Duž ſo ſ prawom ſpěwa:

Wſcho, ſchtož ſwét ſa ſwoje ſnaje,
To je zuſe, dženſa date,
Jutſje budže ſaſo wſate.

Haj wo wſchitkich ſemiskich kubłach, kotrež ſmny tudn doſtali, manu po naſhej epiftoli prajicż, ſo je njejſmny na ſwét pschinjeſzli, a ſo je tež ſ njeho njejunjeſzemny.

Tute kubla njejſmny na ſwét pschinjeſzli. Schto pač ſmny na ſwét pschinjeſzli? Naſchu duſchu a naſhe czeļo. Teho dla tež woboje, naſchu duſchu a naſhe czeļo, w ſwojim czaſzu ſe ſweta wunjeſzemny, mjenujzny: duſchu we wokomiku naſheho wumrjecza, czeļo pač na dnju horjestacza. O ſo bychmy woboje prawje ſ teho ſweta wunjeſzli, duſchu tač, ſo mohla po ſwojim dželenju wot czeļa domach bycz pschi tym knjesu, czeļo tač, ſo mohlo na ſudnym dnju pschefraſnjene ſe ſwojeho rowa wuńcz a ſo ſ duſchu ſaſo ſjenoczicż k wužiwanju węczneje kraſnoſcze. O duž dajmy ſo tudn psches pomozne węzy Božeje hnady, psches ſłowo a ſakramentaj, na naſhej duſchi wobohaczicż ſ węczneje traſazymy kubłami teje prawdoſcze, kotaž psched Bohom węczneje płaczi, a wobarnujmy ſebi ſwoje czeļo jako templ ſhwjateho Ducha!

Hdyž ſo dženſa praschamny, kač manu jako wěrjazny kſheszijenjo ſemiske kubla wobhladacz, wotmolwjamny: Mę manu tu na ſedžbu bracż

III.

ſo ſu nam k prawemu nałoženju date. Dokelž Bóh je dawař naſkich ſemiskich kubłów, njech ſu wjetſche abo mjeniſche, dha jemu ſmějemy jemu wo tym ſamolwjenje dacż, kač a k czemu ſmny je nałožili. Też w tym naſtipanju budže wón nam kaſacż: daj ſamolwjenje wot twojego ſastójſtwa! O ſchto budže Bóh tym njerodnym prajicż,